

Pessebre de la Plaça de la Vila. 1987 (Foto: Farriol)

22

Motius nadalencs

Les festes nadalencs són motiu, en moltes ocasions, de rituals, alguns ancestrals, d'altres importats pel consumisme o la moda nòrdica, però que han arrelat de forma profunda en el nostre poble.

Cal, però, que siguem conscients d'una sèrie de fets i, si som prou valents, modificar els nostres hàbits, si cal, per tal de no ser contribuïdors, sense voler, de la degradació del nostre entorn.

En primer lloc la moda de l'arbre de Nadal, evidentment provinent de països on els arbres són abundants, cal que ens la mirem amb una certa reserva. Som conscients que la major part d'arbres són cultivats i que en realitat és com si guarníssim una col, però

un arbre a les nostres contrades ens ha de merèixer un cert respecte, i no tothom compra l'arbre per guarnir.

Hi ha algunes espècies vegetals que per Nadal tenen un atractiu addicional, com per exemple el *boix grèvol*. Hem de recordar que és una planta protegida i que no hem d'arrancar sota cap concepte, ja que tarda molt a créixer i no suportarà gaire la pressió a la qual es sotmet.

No tan greu és el cas del *galzeran*, encara que fa pena que per guarnir uns dies la nostra casa malmetem una planta que fa la seva funció en el seu espai natural. El *vesc*, per exemple, no és ni de bon tros preocupant; es tracta d'un paràsit dels pins i

d'altres arbres, i diuen que dóna sort a qui es regala.

Molt més greu és el cas de la molsa, que es forma a les parts humides del bosc, que té una importància fonamental en la formació del sòl i és una peça imprescindible en el conjunt del bosc. Som conscients que és molt tradicional en els pessebres catalans de posar-hi molsa, però també hem de reconèixer que si volem ser fidels als paisatges palestins on transcorregueren els fets que es volen reproduir, la vegetació no hi és gaire abundant. Potser seríem més fidels al pessebre si en comptes de molsa hi poséssim serradures per simular un desert. Els nostres malmesos boscos ens ho agrairien.